

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren, sundhedsministeren og socialministeren:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at sikre svages, ældres, handicappedes og syges retsgarantier på social- og sundhedsområdet, og at disse grupper får de fornødne ressourcer via omprioriteringer?«

Af Kirsten Jacobsen (FP) og Tom Behnke (FP). (Forespørgslen anmeldt 2/10 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/10 96).

Begrundelse

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man ser på alle de mange dagsordener og alle de mange forslag, der er vedtaget her i Folketinget, om at gøre en bedre indsats for de grupper, der er omhandlet af denne dagsorden – de rigtig svage i vores samfund, de syge, de ældre og de handicappede – så kan man egentlig ikke forstå, at det skulle være nødvendigt at lave en ny forespørgsel til regeringen.

Og jeg kan godt fortælle, at når man som folketingsmedlem har været med til at rejse de her debatter og hørt på regeringens mange løfter og tilsagn og set på, hvordan man enstemmigt har stemt her i Folketinget for virkelig at gøre noget, så er det jo beskæmmende, at hverdagen for disse mennesker, det drejer sig om, tilsyneladende ikke bliver bedre.

Det er beskæmmende at komme ud til møder og blive foreholdt: Jamen det nytter jo ikke noget, I vedtager en hel masse, hvis det er sådan, at vores hverdag, vores tryghed, vores omsorg ikke bliver spor bedre.

Jeg tænker på de avisoverskrifter, som vi ser hele tiden. »Fiasko for kampen mod ventelister«. Og i andre lande kan man skrive »Mange flere kan opereres for færre penge«. Hvis vi går over på ældreområdet, kan vi læse overskrifter, der hedder »Syge gamle kommer stadig bagest i køen«. Vi kan læse nye anklager om dårlig pleje af gamle: »Demente ofre i krigen om pensionisterne«, »Senile forpester plejehjemmene«, »Længere ventetid til plejehjemmene«, »Flytninger koster gamle livet«, »10.000 venter på ældreboliger«. Kommunerne hævder, at de ikke har penge til at gå ud og besøge de ældre, som Folketinget har vedtaget, og at der stadig er lommestemter i kommunerne, når det drejer sig om plejehjemsplads.

Vi kan også læse at den hjælp, som man herinde mener de psykisk syge i dag skal have, ikke virker. Flere og flere indlægges under tvang, uanset at regeringen med statsministeren i spidsen har sagt: Vi vil ikke finde os i de forhold. Jeg er så enig med statsministeren. Jeg kunne tage de hjemløse med, og det skal jeg også gøre, og jeg skal også tage de handicappede med. Vi har lavet regler herinde om, f.eks. at bygninger skal indrettes handicapvenlige, men de handicappede kommer altså ud for, at næsten alle kommuner giver dispensation, og de er ligeglade med de regler, Folketinget har vedtaget.

Jeg håber ikke, statsministeren og de andre ministre nu siger: Jamen det er jo ikke tidspunktet at rejse sådan en forespørgsel på, for vi har jo finanslovdebater.

Hvis man skal lave en omprioritering af samfundets ressourcer, så vil tilgodeser de svageste borgere først, så er det lige præcis nu, den debat skal tages, inden man begynder at lægge sig fast på, hvad vi skal bruge til motorveje eller teatre eller kulturstøtte eller andet.

Så vi venter meget spændt på nogle håndfaste og præcise udmeldinger fra regeringen. Vi håber ikke på, at vi skal have flere kommissioner eller flere udvalg. Det har vi haft nok af. Det, vi har brug for nu, er, at virkeligheden for de svage grupper kommer til at passe med de fine teoretiske løfter, vi vedtager herinde.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er godt at få en debat om et så vigtigt tema som det, vi nu har foran os – af mange grunde, men bl.a. af den grund, at hvis vi ikke tager debatten herinde, er der ingen, der gør det, for der er ikke så mange til at tale for de hjemløse eller de sindslidende eller andre af de mest udsatte grupper.

Derfor er jeg glad for at indlede denne debat, og jeg er ekstra glad for det, fordi jeg allerede i min åbningsrede på regeringens vegne har kunnet give en klar og kompromisløs melding angående de mest udsatte grupper.

Jeg sagde dengang: Det er enkelt for os; målet er fuldstændig entydigt: »Vi vil sætte en stopper for udstødningen af mennesker i Danmark. At sikre, at selv det svageste menneske kan få et værdigt liv, er selve kernen i regeringens politik.«